

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ สำหรับโรงเรียนบ้านทุ่งกรด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 3 โดยการศึกษา และวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำรวจความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิค เดลฟาย (Delphi Technique) เมื่อได้รูปแบบการวางแผนแล้ว นำไปตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งการดำเนินงานวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ โดยศึกษาจากเอกสารและสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และสร้างเครื่องมือในการพัฒนารูปแบบการวางแผนบริหารงานวิชาการ จากแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ ที่ได้จากขั้นตอนที่ 3

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนารูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ สำหรับโรงเรียนบ้านทุ่งกรด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 3 ได้ขั้นตอนการวางแผนบริหารงานวิชาการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การค้นหาโอกาสและการพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น การแปลโอกาสให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ การเลือกแนวทางที่ดีที่สุดและกำหนดจุดมุ่งหมาย การตรวจสอบแบบการทบทวน และรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนการบริหารงานวิชาการ จำนวน 50 รูปแบบ จำแนกรายด้าน ดังนี้

1. ขั้นตอนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งมีจำนวน 5 ขั้นตอน 8 รูปแบบแนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ต้องตรงตามวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงศักยภาพของบุคคล การฝึกอบรมแบบเข้ม เน้นการปฏิบัติด้วย กิจกรรม ไม่เน้นการท่องจำ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ได้ทำ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและใฝ่รู้ ฝึกทักษะกระบวนการ

การคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ (ฝึกปฏิบัติ) การประยุกต์ใช้ความรู้ มีการประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม ในทุกวิชา และพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยระบบ PDCA

2. ขั้นตอนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ซึ่งมีจำนวน 5 ขั้นตอน 12 รูปแบบแนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์บริบทของโรงเรียน (SWOT) ที่สอดคล้องกับนโยบายและหลักสูตรแกนกลาง การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรท้องถิ่น กำหนดหลักสูตรสถานศึกษา แล้วสร้างความเข้าใจให้ชัดเจน และใช้การพัฒนาทั้งระบบ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน เน้นการบูรณาการ (Intergration) ประสานความร่วมมือผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เพื่อการแก้ปัญหา มีผู้ที่เชี่ยวชาญเรื่องหลักสูตรเป็นหัวหน้าที่วางแผนงานวิชาการในโรงเรียน หลักสูตรสถานศึกษาคัดเฉพาะที่เป็นสื่อนำไปสู่การสร้างคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์เนื้อหาวิชาแกนเท่านั้น เวลาจะมีเหลือให้เด็กปฏิบัติฝึกรอบรรครู้ให้เข้าใจหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรได้ นำความรู้ใหม่ ๆ มาเพิ่มเติม คำนึงถึงเป้าหมายการพัฒนา คือ จิตใจ และทัศนคติของนักเรียน ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรจากรายงานปัญหาอุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ มีการพัฒนาหลักสูตรเป็นระบบต่อเนื่องอย่างมีขั้นตอน

3. ขั้นตอนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งมีจำนวน 5 ขั้นตอน 13 รูปแบบแนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย กิจกรรมและ โครงการ ควรมีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ (KPI) ในเกณฑ์การวัดและประเมินผล กำหนดแนวทางและวิธีการนิเทศ โดยมีเป้าหมายคือคุณภาพผู้เรียน มีการจัดทำปฏิทินการนิเทศไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา กำหนดผู้นิเทศ/ผู้รับการนิเทศให้เหมาะสม มีคณะกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นแกนนำการนิเทศ เพื่อหาข้อบกพร่องที่เกิดกับผู้เรียน ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการจากทุกภาคส่วน (Participatory Stakeholder Action Evaluation) ส่งเสริมสนับสนุนครูให้พัฒนาจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อนำนวัตกรรมลงสู่การปฏิบัติจริง ควรมีนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) เพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพแก่ครู การนิเทศทั่วไป เช่น การควบคุมชั้นเรียน การใช้คำถาม ฯลฯ ควรทำควบคู่กับการนิเทศแบบคลินิก เพื่อประหยัดเวลาในการนิเทศ กำหนดรูปแบบและเครื่องมือนิเทศอย่างหลากหลาย มีการประเมินผลการวางแผนนิเทศว่าบรรลุวัตถุประสงค์สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือไม่ นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ จากสภาพจริงตามปฏิทินการนิเทศสรุปและรายงานผลการนิเทศทั้งรายบุคคลและโดยรวม นำผลสรุปมาปรับปรุงพัฒนาการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

4. ขั้นตอนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งมีจำนวน 5 ขั้นตอน 7 รูปแบบ แนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดระบบการประกันคุณภาพภายในให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ นำระบบ PDCA และทฤษฎีระบบ (System Approach) มาใช้ในการพัฒนา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในช่วงเวลาที่กำหนด นำทรัพยากรและวิธีการต่าง ๆ มาดำเนินจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อให้บรรลุผลที่กำหนดไว้ตามแผน โดยเน้นการบริหารจัดการ ใช้การจัดการความรู้ (Knowledge Management) และองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เข้ามามีบทบาทในการพัฒนา มากที่สุด ติดตาม ตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นกระบวนการ ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รายงานคุณภาพการศึกษาให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบความก้าวหน้า อย่างต่อเนื่อง

5. ขั้นตอนและรูปแบบแนวทางการปฏิบัติในการวางแผนบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งมีจำนวน 5 ขั้นตอน 10 รูปแบบ แนวทางการปฏิบัติ ประกอบด้วย การจัดหาทั้งงบประมาณ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้พอเพียง พร้อมการบำรุงรักษา จัดกิจกรรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้อย่างมีระบบ มีกระบวนการ และขั้นตอนที่เหมาะสม ดำรงด้านอุปกรณ์ สื่อ ให้เพียงพอ และพัฒนาบุคลากรรองรับ มีการนำ นวัตกรรมการเรียนรู้ มาให้ครูผู้สอนทดลองใช้ก่อน มีการนำไปใช้ (Implementation) ที่เป็นระบบ และพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอ ผู้สอนต้องรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ มีความรู้และทักษะการใช้ เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนได้จริง จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการความรู้และใช้เทคโนโลยีเพื่อการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุน อำนาจความสะดวกและจัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอก ให้การสนับสนุนติดตามประเมินผล เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบในการศึกษา ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งขั้นตอนและรูปแบบการวางแผนบริหารงานวิชาการ สำหรับ โรงเรียนบ้านทุ่งกรด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด มีความเหมาะสม เมื่อนำผลแต่ละด้านมาพิจารณา ปรากฏผลดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา จากการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสม มากที่สุด โดยขั้นตอนการวางแผนบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนรู้ต้องสอดคล้องตาม

วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่เป็นระบบพร้อม การประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติด้วย กิจกรรม ไม่เน้นการ ท่องจำ โดยฝึกให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีความถนัดใน เนื้อหาสาระกิจกรรมที่เรียนรู้ ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมการเรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น สอดคล้องกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา จากการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมมาก ที่สุด มีขั้นตอนวางแผนในหลายๆ ส่วนทั้ง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์บริบท ของโรงเรียนสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับนโยบายและหลักสูตรแกนกลาง แล้วสร้างความเข้าใจ ให้ชัดเจน ในการบริหารจัดการใช้การพัฒนาทั้งระบบ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนสอดคล้อง กับมานิส สलगสิงห์ (2552) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการวางแผนบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ในการวางแผน บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ วางแผนการบริหารในสถานศึกษา ซึ่งงานบริหารวิชาการนับเป็นหัวใจของสถานศึกษา จำเป็นต้อง ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในสถานศึกษา ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรจากรายงาน ปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ นำผลจากการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนา ประสานความร่วมมือผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ เพชรรัตน์ (2548, หน้า 56-61) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานของโรงเรียน ประถมศึกษา อำเภอปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ได้กล่าวว่า การวางแผนงานแบบมีส่วนร่วม ต้องมีการปรับแผนงาน ให้มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนตาม สถานการณ์ และสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด พร้อมทั้งให้มีการประสานแผนงานกับ ผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง การจัดการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสุดา บุญเกิด (2548, หน้า 59) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านโนนผาสุก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร สถานศึกษา คือ โรงเรียนต้องจัดทำแผนงาน โครงการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้บริหาร ครูผู้สอน กรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองมี ส่วนร่วมกำหนดมาตรการให้ครูเกิด ความตระหนัก ให้ความสำคัญ และนำหลักสูตรไปจัดการเรียนการสอน ปฏิบัติตามแผนงาน

โครงการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครุนำหลักสูตร ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ด้านการนิเทศการศึกษา จากการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด

รูปแบบแนวทางในการปฏิบัติ ควรมีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ (KPI) เกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ในการดำเนินงาน/ โครงการ ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการจากทุกภาคส่วน (Participatory Stakeholder Action Evaluation) มีการประเมินผลการวางแผนนิเทศว่าบรรลุวัตถุประสงค์/ สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือไม่ และเมื่อนำนวัตกรรมลงสู่การปฏิบัติจริงแล้ว ควรนิเทศแบบ Clinical supervision โดยทำควบคู่กับการนิเทศทั่วไป เช่น การควบคุมชั้นเรียน ตามคำถาม ฯลฯ เพื่อประหยัดเวลาในการนิเทศ เพิ่มทักษะวิชาชีพแก่ครู สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำเย็น เหลืองประเสริฐ (2546, หน้า 101-110) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การนิเทศแบบคลินิกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานของครูประถมศึกษา ได้กล่าวว่า การนิเทศแบบคลินิกสามารถพัฒนาสมรรถภาพของครูได้ ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา ควรสนับสนุนให้มีการอบรมและขยายผล นำโครงการนิเทศแบบคลินิกมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของโรงเรียนและสภาพการดำเนินการนิเทศภายใน โรงเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มประสบการณ์หรือทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนครูให้พัฒนาจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนกำหนดแนวทางและวิธีการนิเทศโดยมีรูปแบบและเครื่องมือนิเทศอย่างหลากหลายนิเทศติดตาม ตรวจสอบ จากสภาพจริงสรุปและรายงานผลการนิเทศทั้งรายบุคคล และโดยรวม นำผลสรุปมาปรับปรุง พัฒนานิเทศอย่างต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา จากการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ต้องมีขั้นตอนการวางแผนจัดระบบการประกันคุณภาพภายในให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ควรศึกษาการประกันคุณภาพภายในให้เข้าใจ และจัดระบบที่ชัดเจนสอดคล้องกับการวิจัยของ สุเทพ วงษ์เณร (2544, หน้า 78-79) ศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานด้านการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า การปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาต้องถือเป็นภารกิจสำคัญ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะกระบวนการคิด เรียนรู้ จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริง ผู้บริหารงานต้องกระบวนการติดตามประเมินผล (Check) มีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นกระบวนการ และพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องตามกระบวนการเดิม มีทั้ง รายงานคุณภาพการศึกษาให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบความก้าวหน้า สอดคล้องกับระบบ

การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด รูปแบบแนวทางการบริหารงาน ควรดำเนินจัดเตรียมความพร้อมสื่ออุปกรณ์ ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อบุคลากร มีการประเมินแผนการพัฒนาและใช้เทคโนโลยี และนำนวัตกรรมการเรียนรู้ มาให้ครูผู้สอนทดลองใช้ก่อน ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุน อำนาจความสะดวก และจัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการความรู้ และใช้เทคโนโลยีเพื่อการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ติดตามประเมินผล เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการวิจัยของชนาวรรณ ภักดีศรี (2549, หน้า 109-111) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ ควรพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะทางการเรียนการสอนแบบ บูรณาการและมีความรู้ทางด้านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ ให้มีความเพียงพอ เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่า และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของหัตถาภรณ์ เสาร์เรือน (2552, หน้า 55) ศึกษาสภาพและความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพด้านคอมพิวเตอร์ ของบุคลากรงานบริหาร สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง พบว่า บุคลากรต้องมีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุน อำนาจความสะดวกในการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถภาพในการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาการพัฒนาแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ สำหรับโรงเรียนบ้านทุ่งกรด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 3 มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. สถานศึกษาควรกระตุ้นให้บุคลากรตระหนักและเห็นความสำคัญรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาในด้านวิชาการของโรงเรียนให้ได้คุณภาพ มีมาตรฐาน
2. สถานศึกษาควรวางแผน/ โครงสร้าง ในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน เพื่อการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

3. สถานศึกษาควรออกคำสั่งแบ่งภาระงานให้บุคลากรในการปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อสะดวกในการปฏิบัติงาน

4. สถานศึกษาควรจัดโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สามารถนำรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการทั้ง 49 รูปแบบ ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนารูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ
2. ควรศึกษาวิจัย ค้นคว้า ติดตาม ประเมินผล และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการบริหารงานตามรูปแบบการวางแผนการบริหารงานวิชาการ
3. ควรศึกษารูปแบบการวางแผนการบริหารงานในด้านอื่น ๆ เช่น งานบริหารบุคลากร การบริหารงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป เป็นต้น